

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΟΡΟΣΗΜΟ

Λατινικά Προσανατολισμού

(Νέο σύστημα)

30-5-2016

ΘΕΜΑ Α

A1. Όταν οι δολοφόνοι του Καλιγούλα τον έδιωξαν (από το Παλάτι) (: όταν εκδιώχθηκε από τους δολοφόνους του Καλιγούλα), αποσύρθηκε σε μια θερινή κατοικία, που ονομάζεται Ερμαίο. Λίγο αργότερα, τρομοκρατημένος από τα νέα της σφαγής, σύρθηκε προς το λιακωτό που ήταν πολύ κοντά του και κρύφτηκε ανάμεσα στα παραπετάσματα που κρεμόντουσαν μπροστά στην πόρτα.

Κάποια μέρα ο Κάτωνας έφερε στο βουλευτήριο (ή: στη Σύγκλητο) ένα πρώιμο σύκο από την Καρχηδόνα και ενώ το έδειχνε (ή: δείχνοντάς το) στους Συγκλητικούς « Σας ρωτώ», είπε « πότε νομίζετε πως αυτό το σύκο κόπηκε από το δέντρο». Όταν όλοι απάντησαν πως ήταν φρέσκο, « Κι όμως πριν από τρεις μέρες» είπε « μάθετε πως κόπηκε στην Καρχηδόνα.

Όταν άκουσε τον χαιρετισμό, ο Καίσαρας είπε: «Στο σπίτι ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε το κοράκι θυμήθηκε (ή: τότε ήρθαν στο νου του κορακιού) τα λόγια του αφεντικού του: « Κρίμα στον κόπο μου (ή: έχασα το λάδι και τον κόπο μου)». Ακούγοντας τα λόγια αυτά, ο Αύγουστος γέλασε και αγόρασε το πουλί για τόσο (μεγάλο ποσό), για όσο δεν είχε αγοράσει κανένα (πουλί) μέχρι τότε.

ΘΕΜΑ Β

- B1 α.** insidiatore
qua
caedium
mihi
quoddam
praecocia
patrum
haec
tui
nullius
- β.** propiorem
prope-propius-proxime
satius
- B2. α.** excludunt
recedamus
exterruisti
proreptum

abderetis
 afferre/adferre
 ostensurusque/ostenturusque
 decerpi
 dic
 veniendo

- β.** Ενεστώτας: perdas
 Παρατατικός : perdes
 Μέλλοντας: perditurus sis
 Παρακείμενος: perdideris
 Υπερσυντέλικος: Perdidisses

ΘΕΜΑ Γ

- Γ1. α.** **Caligulae:** ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γεν. αντικειμενική στο insidiatoribus
cui: δοτ. προωπική κτητική στο est
se: αντικ. στο abdidit, άμεση αυτοπάθεια
die: απρόθετη αφαιρετική ως επιρρ. προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα attulit
decerptam esse: ειδ. απαρέμφατο ως αντικείμενο στο putetis
ex arbore: εμπρόθετο επιρρηματικός προσδιορισμό απομάκρυνσης στο decerptam esse
recentem: κατηγορούμενο στο ενν: υποκ. ficum μέσω τους συνδετικού esse
salutationum: γεν. διαιρετική στο satis
corvo: δοτ. προσωπική στην απρόσωπη έκφραση venit in mentem
quanti: γεν. της αφηρημένης αξίας στο emerat
- β.** Ficus praecox quodam die in curiam ex Carthagine a Catone allata est
- γ.** in curia (στάση σε τόπο)
 ex, de, a curia (απομάκρυνση από τόπο)
 domum (κίνηση σε τόπο)
 domo (απομάκρυνση από τόπο)
- δ.** **Risitne ad haec verba Augustus?** (όταν δεν γνωρίζουμε την απάντηση-πραγματική ερώτηση)
Num ad haec verba Augustus risit? (όταν περιμένουμε αρνητική απάντηση –ρητορική ερώτηση)
Nonne ad haec verba Augustus risit? (όταν περιμένουμε καταφατική απάντηση- ρητορική ερώτηση)
Ad haec verba Augustus risit? (χωρίς μόριο εισαγωγής για λόγους έμφασης)
- Γ2. α.** vela, quae praetenta erant
 Ficum, quae praecox erat
- β.** «cui nomen est Hermeum»: δευτ. επιθετική αναφορική προσδιοριστική με όρο αναφοράς το diaetam.
 «quando hanc ficum... ex arbore»: δευτερεύουσα ουσιαστική πλάγια ερωτηματική πρόταση (μερικής άγνοιας). Λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα της κύριας interrogo

«cum omnes...dixissent»: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός χρόνου στο *inquit* της κύριας.

«*quanti... emerat*»: δευτερεύουσα επιρρηματική απλή παραβολική πρόταση που εκφράζει ποσότητα. Λειτουργεί ως β' όρος σύγκρισης με α' όρο την κύρια πρόταση «*emitque avem tanti*» Δημιουργείται το παραβολικό ζεύγος «*tanti ...quanti* »

γ. exclusus: *postquam Claudius (:is) exclusus est*

Η χρονική πρόταση, που εισάγεται με οριστική παρακειμένου, γιατί δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Exterritus: *cum Claudius (:is) exterritus esset*

Audita: επιρρηματική χρονική μετοχή, αφαιρετική απόλυτη νόθος (= ιδιάζουσα) χρόνου παρακειμένου, που δηλώνει το προτερόχρονο.

Cum (Caesar) salutationem audivisset